

מ"ת 1365/04 - מדינת ישראל נגד עבד אלסמייע צאנע

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 1365-04 מדינת ישראל נ' צאנע(עוצר)

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשת מדינת ישראל
נגד עבד אלסמייע צאנע
המשיב

החלטה

1. המשיב מואשם בעבירות של נהיגה ברכב על ידי מי שאינו מושחה לנוהga ברכב מאותו הסוג ולא ביטוח, נהיגה בשכרות, התחזות אדם אחר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
2. על פי המიוחס למשיב בכתב האישום, ביום 15.4.6, נהג המשיב ברכב בכביש בין עירוני. כשנדרש על ידי שוטרים להזדהות, התחזה לאחר וסירב לדרישת שוטר לבצע בדיקת שכבות. המשיב נהג ברכב מבלי שהוא לו רישיון נהיגה תקף מאוחר ולא הוציא רישיון נהיגה מעולם, ולא פוליסט ביטוח בת תוקף.
3. לפניה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.
4. המבקשת טענה כי קיימות ראיותلقואורה להוכחת המיויחס למשיב, כי מעשו של המשיב מעדים על מסוכנותו, וכי לא ניתן ליתן אמון במשיב שקיים תנאי שחרור, אשר משמעות הפרטם היא סיכון מיידי לציבור. עוד נטען, כי המשיב אינו תושב ישראל וישנו חשש שיימלט מאימת הדין.
5. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיותلقואורה. על פי הנטען, אין בחומר החקירה ראייה לכך שהמשיב נהג ברכב, ומשכך אף לא מתקיימות יסודות העבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון נהיגה ללא פוליסט ביטוח. ב"כ המשיב לא טען כנגד קיומן של ראיות לעבירות ההתחזות וההפרעה לשוטר. ב"כ המשיב הוסיף וטען, כי אף אם ימצא שישנן ראיותلقואורה למיויחס למשיב, הרי שלא קיימת עילה מעצר. נטען כי המשיב הוא אב לחמשה ילדים, שאחת מהם חולה וזקוקה לתמיכה, הוא מפרנס היחיד למשפחה, והגם שנמצא בישראל על פי היתר שהייתה, מרכז חייו בישראל וכאן מצוי אף כל משפחתו הקרובה, ועל כן אין חשש שיימלט. ב"כ המשיב עתר לשחרורו של המשיב לחופת מעצר בערבות שיבתיחו את התיציבותו והציג חלופת מעצר בית בפיקוח אחיו של המשיב ובני

ראיות לכאורה

6. מדו"ח הפעולה של רס"ל עידן יונה עולה, כי ביום 15.6.4.15, סמוך לשעה 14:38, נסע על כביש 3 והבחן בשני הולכי רגל שעוררו את חשו. כשעוצר ושאל אותם לפשר מעשייהם, אמרו לו כי חבר שלהם נתקע מעבר לצומת עם רכבו והם מנסים לעצור טרמפים. רס"ל יונה המשיך למקום שאליו הצביעו שני הולכי הרוגול ולא מצא רכב תקוע, אך כשחזר למקום בו פגש בהולכי הרוגול הבין ברכב כשהוא במצב עצירה, אך מנעו הרכב פועל, המשיב ישב בכסא המשיב, שאל האם הרכב תוקן, ובמהלך השיחה עמו הריח ריח כבד של אלכוהול נודף מפיו של המשיב, אשר פרץ בפרץ צחוק פתאומי במהלך השיחה. עוד מתואר כי רס"ל יונה הבין מבעוד לדלתות הרכב שהיו פתוחות, בשקייה לבנה ובתוכה בקבוק וודקה. המשיב נלקח על ידי רס"ל יונה לתחנת המשטרה.

7. מדו"ח הפעולה של השוטר אביאור קמאלי עולה כי כשהמשיב הובא לתחנת בית-শמש, הוא מסר מספר תעודה זהות של אחר שהتابקש להזדהות, ומדו"ח הפעולה של רס"ר שרון לוי עולה, כי זהותו האמיתית של המשיב הتبירה רק לאחר שנערכה לו בדיקת טביעות אצבע.

8. בדו"ח הפעולה ובצת"ד שכתב רנו"ג גدعון אקווע מתואר כי כשהמשיב הושב לתחנת המשטרה התבקש לבצע בדיקת שכבות במכשיר הנשיפון. לאחר שהוסבירה לממשיב מושמות הסירוב לביצוע הבדיקה הוא סירב לבצעה, בטענה שהוא לא נהג ברכב.

9. בהודעתו במשטרה שנמסרה מספר שעות לאחר מעצרו, טען המשיב כי הוא לא נהג ברכב. תחילת טען כי כלל לא ישב בכסא הנהג אלא עמד לצד הרכב כדי להטיל את מימי. בהמשך, כשעומת עם גרסת השוטר שטען כי הבין בו יושב בכסא הנהג, שינה המשיב גרסתו וטען כי נדלקה נורת אזהרה בלוח המחוונים ולבקשת נהג הרכב ניגש למושב הנהג כדי לבדוק את הנורה שנדלקה. המשיב הודה כי מעולם לא יצא רישון נהיגה ומעולם לא נהג קודם לכן. כשנשאל המשיב אודות הגרסה שמסרו השנהיים האחרים, לפיה הרכב נתקע, טען כי הרכב היה עם השנהיים האחרים וכי הוא עצמו עצר טרמף כדי להביא דלק לרכב לאחר שימוש הדלק התרוקן. המשיב הודה שהיא שיכור.

10. הגם שלא קיימת ראייה ישירה לכך שהמשיב נהג ברכב, הרי שנסיבות הגעת הרכב למקום בו עוכב המשיב, שעיה שדקות ספורות קודם لكن עמדו במקום שני השנהיים ללא הרכב, בצירוף גרסתו המתפתחת של המשיב, אשר אינה עולה בקנה אחד עם ההתרחשויות המתוירות על ידי השוטרים, מביאים למסקנה לכאורה, לפיה המשיב אכן נהג ברכב. מסקנה זו מתחזקת לנוכח העובדה כי המשיב התבהה לאחר בתחנת המשטרה שעה שלא הייתה לו סיבה אחרת לעשות כן, שכן שהוא בישראל על פי היתר וכדי.

11. על אף האמור, ישנו טעם לפגם בעובדה, כי המבקשת לא גבתה הודעות משני הנוסעים האחרים ברכב, הגם שלפני דוח הפעולה של רס"ר שרון לוי, השניים לא עזבו את המקום, אלא לאחר שהتابקשו לעשות כן על ידי השוטרים.

מדובר בראיות בעלות חשיבות שלא נאפסו, שכן על פי גרסתו של המשיב, אחד משני האחרים הוא שנג ברכב. העדרן של ראיות אלה יש בו כדי לכרטס במידת מה בתשתית הראיתית הלאורית.

12. סיכום של דברים ביחס לראיות לכארה- ישנה תשתיית ראייתית לכארית לעבירות ההתחזות וההפרעה לשוטר במילוי תפקידו. אשר לעבירות הנגיעה ללא רישון ולא ביטוח, וכפועל יוצא - גם לעבירות הנגיעה בשכורות, ישנה תשתיית ראייתית לכארית שחל בה כرسום מסויים, אשר יש בו כדי להוות שיקול בבחינת חלופת מעצר.

עלית מעצר ובחינת חלופת מעצר

13. המעים המוחסם למשיב מקימים מסוכנות. הנגעה ברכב על ידי מי שלא הוכיח לכך מעולם היא מסוכנת ומסכנת את חייהם של משתמשי הדרכ הזרים. המסוכנות גדולה שבעתיים, שעה שהמשיב נהג בשכורות, ולאחר שתהה, לדבריו, כמות נכבהה של אלכוהול. הדברים מקבלים משנה תוקף ממשודבר בנגיעה בכביש בין עירוני בו התנועה מתנהלת במהירות, והגם שמדובר בשעת בוקר מוקדמת מאד, בה התנועה דלילה באופן יחסי.

14. המשיב בן 25 ואין לו הרשות פליליות או תעבורתיות קודומות.

15. המשיב אינו תושב ישראל, והוא השוה בישראל על פי היותר. עובדה זו מקימה חשש מובנה להתחמקות מהליכי שפיטה, חרף הטענה כי מרכז חייו של המשיב הוא בישראל, שכן העובדה של המשיב בני משפחה המתגוררים בשטחי הרשות הפלסטינית מעמידה לרשותו תשתיית לוגיסטית להימלטות לשטחי הרשות. חשש זה גובר לנוכח התנהלותו של המשיב אשר התבהזה לאחר בפני השוטרים.

16. בשים לב לעברו הנקי של המשיב, לעוצמת הראיות לכארה, ולעוצמתן של שתי עליות המעצר, ניתן להורות על שחררו של המשיב בתנאים שיבטיחו התיאצבות למשפטו ומצוות משמעותי של המסוכנות הנש��פת ממנו.

17. לנוכח האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ואולם המשיב יהיה רשאי להשתחרר מעצר אם יעמוד בתנאים הבאים:

א. המשיב יתייצב למשפטו בכל עת שיידרש.

ב. המשיב ישאה במעצר בית מלא בכתבות שימסור ובפיקוח מפקח שיאשר על ידי בית המשפט.

ג. המשיב יפסל מלקל רישון נהגיה עד תום ההליכים המשפטיים.

ד. המשיב יפקיד סך של 5,000 ₪.

ה. המשיב ימציא ערבי תושב ישראל בעל כניסה מוכחת שייחזור על

ערבות צד ג' בסך 10,000 ש"ח. בנוסף, המפקח על מעצר הבית יחתום אף הוא על
ערבות צד ג' בסך 10,000 ש"ח.

.18. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ה, 13 אפריל 2015, בנסיבות
הצדדים.